

роднитѣ тържества за тоя случай, побудены отъ усиленнитѣ подканванія на Християнитѣ въ нашитѣ епархїи и, едни отъ насъ като бѣхъ вече тука, други дойдоха отъ епархїитѣ си колко бѣ възможно по скоро за да разсѣдиме общо връхъ каноничността на казаннитѣ проекти и настоящето положеніе на църковнитѣ ни работи. И тъй рѣшихме най напредъ да пратиме на Негово Всесвятѣйшество писмено законна оставка отъ подчиненіето си на вселенската Патріаршія, като и Клиръ и народъ бѣхмы вече явны свидѣтели на неправдата на цариградскитѣ прѣстолъ, въ сѣщото врѣме чрѣзъ поменѣтата наша оставка ся прилѣпяхаме до възраждамата ся, съ божія милость, древна наша народна и каноническа црква, като истинны и канонически нейны членове, обновляюще съ тоя начинъ слѣдъ единъ вѣкъ горко вдовство, богатата съ привилегїи и знаменитата наша народна Българска Іерархія.

Споредъ това като зехме за ръководитель Архїерейската наша съвѣсть, тъй сѣщо и като ся съвѣтувахме зрѣло съ духътъ на христїанството, съ основнитѣ закони и съ богодуховенитѣ правила, които опрѣдѣляватъ видимитѣ строй на Вселенската Православна Црква, както и съ нейнитѣ святы преданія рѣшихме ся да отговоримъ писмено на Честното ни Правителство за Първитѣ проектъ, че го намираме сѣществуено съгласенъ съ порядокътъ на Православната Црква, и съ нейнитѣ постановленія, правила и прѣданія, и ради това неподлежащъ на никакво църковно осѣжденіе.

Прочее твърдо сме увѣрени, че праведнитѣ и безпристрастнитѣ гласъ на Вселенската Православна црква ще направи да исчезне, като мъгла прѣдъ слънчевитѣ зары, неправдата, която отъ толкова врѣме глѣбоко поразява нашитѣ народъ; зачтото Българскитѣ народъ и Българското духовенство съ животрепещуще сѣрдце и съ разгърнати обятія чакать оня день, когато съсь молитвитѣ и благословенія на Вселенската Црква званично ще ся провъзгласи възрожденіето на древната наша народна и каноническа Іерархія, която основана като на неизблемъ камѣкъ — на основата на Пророцитѣ, на Апостолитѣ, мѣченицитѣ и на святиѣтѣ и богодуховенны Сѣборы, ще ъ поставимъ, съ Божія помощъ, непорочна и чиста прѣдъ Бога и прѣдъ Вселенската Црква, и прѣнепорочна невѣста Христу, а на вселенската црква единосущна и единообразна сестра во Христѣ.

ГЛАВА ДВѢНАДЕСЕТА.

Исторически бѣлѣжки за кашолическа-ша пропаганда между Българе-шѣ; покатоличенни-шѣ Българе въ Българія и Австрія. — Нѣколко рѣчи за протестантска-ша пропаганда.

Пръвъ по-успѣшенъ опытъ за ввожданье-то на католицизмъ-тъ въ Българія е направенъ между 1365 и 1369